

SUKUMATKA EVAKKOREITILLE 2023

Terveiset evakkoreitiltä! Teimme sukuseuran matkan evakkoreitille 3.-4. elokuuta 2023. Evakkoreittimme alkoi Imatralta ja kuljimme aluksi Ruokolahdella Niska-Pietilän 1600-luvulta olevaa postitietä Mietttilään, jossa pysähdyimme Kollaa ja Simo Häyhä -museossa opastetulle kierrokselle.

Häyhä -museossa oli kiinnostunutta yleisöä.

Monet vuoksenrantalaisetkin evakot tulivat Kirvun kautta Mietttilän seudulle Ruokolahdelle. Jatkoimme matkaa Pajarinkylään ja Laikkoon. Näitä teitä kulkivat myös vanhempamme ja isovanhempamme tullessaan Kanta-Suomen puolelle hevosineen ja karjoineen kävellen kohti Kanta-Suomea. Laikosta jatkoimme Torsansalon metsäisille pikkuteille.

Torsansalolla poikkesimme "Metsurin kivelle", Ruotsi-Suomen ja Venäjän välillä solmitun Uudenkaupungin rauhan (1721) rajapyykille.

Uudenkaupungin rauhan rajapyykki Torsansalolla.

Matkan aikana kuulimme suvun kertomuksia 1944 evakkomatkasta ja asettumisesta uusille asuinsijoille sodan jälkeen.

Seuraava määränpäämme oli Putikon asema, joka oli se paikka, jonne tuotiin myös kaikki sotilaiden evakuoima materiaali: maatalouskoneet, huonekalut ja vaatelaatikot kuljetettavaksi eteenpäin junalla Ähtäriin, mikä oli vuoksenrantalaisten ensisijainen evakuointipaikkakunta.

Putikon asema rakennettiin vuonna 1906.

Vanhassa Putikon aseman makasiinissa toimii nykyisin savipaja.

Asemalla viivähdimme tovin, sillä nykyinen "asemapäällikkö", saviseppä Hannu Sairanen kertoi aseman historiasta ja siellä tapahtuneesta junaonnettomuudesta keväällä 1940, kun tavarajuna törmäsi ratapihalla siirtoväkeä kuljettaneeseen junaan. Onnettomuudessa sai surmansa myös suvun jäsen, sotamies Ahti Simo Kiuru Vuoksenrannasta.

Putikon asemalla kuuntelimme savigeppä Hannu Sairasen esittelyä.

18.3.1940 tapahtuneen junaonnettomuuden muistomerkki Putikon asemalla.

Niin me, kuten evakotkin aikanaan, jatkoimme eteenpäin Punkaharjun nykyisen museotien läpi Savonlinnaan, jossa yövyimme.

Punkaharjun nykyinen museotie oli sota-aikana ainoa tie Punkaharjun kautta Savonlinnaan kulkeneille.

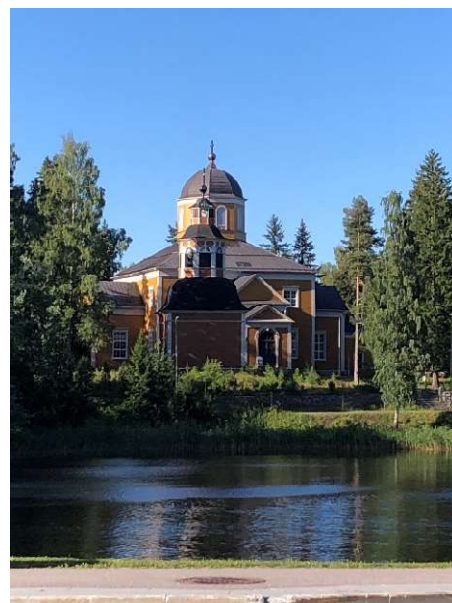
Seuraavana aamuna suuntasimme kohti Kallislahden asemaa, josta moni evakkoperhe pääsi junaan hevosineen ja lehmineen. Raija Jantunen kertoi omakohtaisia kokemuksiaan Kallislahdesta, kun odotteli asemalaiturilla vesisateessa hetekan alla veljensä kanssa junaan pääsyä muutaman päivän.

Kallislahden asema seisoo edelleen radan varressa Savonlinnassa.

Kaikki eivät suinkaan päässeet junaan vielä Kallislahdessa, vaan heidän piti jatkaa jalan aina Pieksämäelle Naarajärven asemalle saakka.

Meidän matkamme jatkui Kallislahdesta Sulkavalle ja Puumalaan katsomaan lossipaikkoja, joissa lännempää reittiä tulleet evakot ylittivät Saimaan vesistöä matkalla Kallislahteen.

Sulkavan kirkko Uitonvirran suulla.

Monet evakot ylittivät evakkomatkallaan Puumalansalmen kapulalossilla. Nyt paikalla on korkea silta.

Paluumatkalla kävimme Mikkelissä Sodan ja rauhan keskus Muistissa ja Päämajamuseossa.

Kokoonnuimme Mikkelissä yhteiskuvaan ennen paluumatkaa.

Meitä oli matkalla yhteensä 34 sukuun kuuluvaa. Kahden päivän yhteinen kokemus evakkomatalla oli hyvin mieliinpainuva ja tunteisiin vetoava.